

Bibelstudium • Nehemja

Träff	Text	Ämne
1	1	Bön och bekännelse
2	2:1-8	Guds svar på bön
3	2:9-20	Ett uppdrag tar form
4	3-4:14	Bön, handlingskraft och ledarskap
5	4:15-23	Arbetet reorganiseras
6	5	Förnyad ekonomi
7	6	Styrkt mod i slutfasen
8	7-8:12	En festlig helgdag
9	8:13-9:4	Förnyelse av gudstjänsten
10	9:5-37	Guds vägar och våra vägar
11	10	Ett givande tionde-kapitel
12	11-12	Invigningshögtid i glädjens tecken
13	13	Fortsatt reformation

Materialet ägs av Credo och gjorts för Credo Lund.

Författare: Eskil Hofverberg och Thomas Holmström

Bön och bekännelse

Nehemja 1

Vi förflyttar oss ca 2 500 år tillbaka i tiden, till månaden Kisleu, november–december, år 445 f. Kr. Nästan hundra år har förflutit sedan det babyloniska riket fallit. Den som nu har makten i tvåflodslandet är konung Artasastar, som regerar över det enorma perserriket. Han har sitt huvudsäte i staden Susan, 25 mil norr om Eufrat-Tigris utflöde i Persiska viken.

Sedan perserna kom till makten har en del judar återvänt till Palestina från den babyloniska fångenskapen, men många är fortfarande kvar i exilen. Bland dem som inte brutit upp, är en man som heter Nehemja. Han har i stället fått arbete vid konung Artasastars hov. Där fungerar han som munskänk, en hög position som bl.a. innebär, att han är ansvarig för de drycker som serveras konungen. Det är i denna uppgift Nehemja fungerar, när vi nu möter honom. Kanske verkar det avlägset för oss, men mycket vi möter i Nehemjas liv har aktualitet också idag. Han gör många erfarenheter, som vi kan dra lärdom av. Först handlar det om bön...

SAMTAL

1. Nehemja frågar efter hur judarna, *den räddade skaran*, har det (v. 2). Vad i Hananis svar kan Nehemja ha upplevt särskilt smärtsamt (v. 3)?
2. Vi kan utläsa en del om börens betydelse i Nehemjas liv i avsnittet 1:4–11. Något av drivkraften till bön och fasta skymtar

- fram i vers 4. Vad skulle drivkraften kunna vara för Nehemja?
3. De frommas böner i bibeln innehåller många riktlinjer för bön. Vad kan vi lära oss av Nehemjas inledningsord (v. 5)? Jfr Ef.3:14–15.
4. Nehemja bekänner sitt folks synder (v. 6–7). Vilken skärpning i hans syndabekännelse kan vi ana? Vad tyder den på?
5. Vad åstadkommer vändpunkten i Nehemjas förbön i v. 8–9? Jfr Ps. 27:8a. Mitt hjärta förehåller dig ditt ord.
6. I sin fortsatta bön inför Gud visar Nehemja på ytterligare några skäl för bönhörelse (v. 10). Vilka?
7. Samtala om Nehemjas slutbön (v. 11)! Vilka kan börens konsekvenser bli för bedjaren själv?

TILLÄMPNING

Hur kan vi praktisera Nehemjas böneprinciper, så att våra nödlägen personligt, i församlingen, i landet, förändras?
Vilka löften har vi att hålla fram inför Gud?

Guds svar på bön

Nehemja 2:1–8

Vi är framme i månaden Nisan år 444 f. Kr. Tiden på året motsvarar vårt april och är den första månaden i judarnas kyrkoår. Nehemja är fortfarande kvar i Susans borg. Hans engagerade förbön för folket hemma i Juda har till synes inte besvarats ännu. När vi nu går vidare i Nehemja bok, kan vi vänta oss att finna Guds svar på hans böner.

Nehemjas situation har inte många likheter med vår. Ändå visar hans brottning i bön och de svar Herren ger, på flera drag, där vi kan känna igen oss. Därför kan Nehemja undervisa oss om vägen till bönesvar...

SAMTAL

1. Det finns många frågor, som hör samman med bönesvar. Ett av problemen gäller *tidpunkten* för svaret. Se efter vilken ram tidsangivelserna i Neh. 1:1 och 2:1 anger för Nehemjas väntan!
2. Vad är att säga om det *tillfälle* Nehemja får (Neh. 2:1a)?
3. Under det att Nehemja väntar på Guds svar, har mycket arbetat inom honom – något som visar att Gud själv är verksam i bönen.
 - a. Samtala om den *sorgeprocess* som beskrivs i v. 1b–3!
 - b. Nehemjas svar till konungen (v. 5–8) visar att något har växt fram inom honom under väntetiden. Vad? Jfr Neh. 2:12.

- c. Vad är utmärkande för det som Nehemja begär? Jfr v.6 med 13:6.
4. Situationen i vers 4 ger exempel på Nehemjas vardagskommunikation med Gud.
Hur ber han i det läget? Vilket samband kan vi tänka oss mellan Nehemjas särskilda tider i bön (kap. 1:4 f.) och hans vardagskommunikation med Gud?
5. Slutorden i v. 8 avrundar avsnittet om bönhörelsen. I orden ligger ett erkännande av Guds makt. Hur visar den sig konkret för Nehemja?

TILLÄMPNING

1. Den som ber får svar på många olika sätt. Vardagstillfällen och vardagsberedskap är två olika delsvar. Hjälp varandra att upptäcka dessa i er situation!
2. Vardagskommunikation med Gud är en kristens privilegium. Dela era erfarenheter av detta med varandra!

Ett uppdrag tar form

Nehemja 2:9–20

Vi har redan mött Nehemja som bedjare. På ett inträngande sätt ber han till himmelens Gud (Neh. 1:5), att nödtillståndet i Juda skall avhjälpas. Under hans väntan på Herrens svar händer saker med honom själv. Hans nöd förstärks, och ett handlingsprogram växer fram. Mitt i en vardagssituation kom tillfället han väntat på. Nehemja får lägga fram sin sak inför kungen. Han själv skall spela huvudrollen i uppbyggnadsarbetet. Av kungen har han fått transitvisum och eskort genom landet på andra sidan floden (2:9), nuvarande Irak och Syrien. Nehemja skall nu möta den hårda verk-ligheten i Jerusalem. Inom honom bränner en vision, överallt kan han bara se motstånd och svårigheter.

Det följande handlar om Nehemjas omöjligheter och Guds möjligheter i dem. Det handlar också om Guds vägar i våra svårigheter - och om de handlingar, som följer på målinriktad bön.

Förklaringar v. 10 horoniten, från staden Bet-Horon, ca 20 km nordväst om Jerusalem. Staden låg i Samarien. *Ammonitisk*, från Ammon, landet öster om Jordan. *V. 13-14 Dalporten* i nordvästra hörnet av Jerusalem – *Dyngporten* i sydvästra delen av staden. Nehemja red längs resterna av muren väster och söder om Jerusalem samt troligen uppför Kidrondalen och återvände samma väg.

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Svårigheter

- Lev med i hur Nehemja reagerar, när han nu tar itu med sitt uppdrag!
- Vilka saker dyker upp (v. 10–15), som talar mot Nehemjas möjligheter att fullgöra sin uppgift?
- Varför ogillar Sanballat och Tobia Nehemjas ankomst (v. 10)?

2. Strategi

- Hur går Nehemja tillväga för att få igång arbetet (v. 11-12, 16)?
- Hur kan vi märka, att Nehemja är driven av något mer än av yttlig entusiasm?

3. Stöd

- Vilka argument tar Nehemja fram, när han ska övertyga ledarna (v. 17-18)?
- Vad är gemensamt för Nehemja som bedjare och handlings-människa? Jämför v. 17 med 1:3-4.
- Samtala om relationerna mellan bedjare - handlare, aktivitet – passivitet.
- Vad blir resultatet av det Nehemja säger?

4. Svårigheter igen

Vilken skillnad kan vi märka jämfört med vers 10, när motståndet möter igen i vers 19?

5. Segervisshet

- Väg kraften i fiende ns ord mot den som finns i Nehemjas ord i v. 20!
- Vad kan vi göra för att behålla målmedvetenheten och seger-vissheten också när svårigheterna tornar upp sig?

Bön, handlingskraft och ledarskap

Nehemja 3–4:14

Enligt *Nehemja* 3 pågick arbete samtidigt på ett 40-tal ställen utmed Jerusalems mur. Muren och fjorton portar skulle sättas i stånd. Vi möter en brokig skara byggnadsarbetare med översteprästen Eljasib i spetsen. Några var motspänstiga (v. 5), medan andra visade stor entusiasm (v. 20). Ett fåtal arbetare byggde på två olika ställen. Hela stadsmuren skulle byggas upp med början vid Fårporten på nordsidan. En liten del av sträckningen var möjligen intakt och lämnades utan åtgärd (v.8).

Detta är situationen, när vi kommer in i kapitel 4. Vi möter nya exempel på bön, handlingskraft och ledarskap. På de punkterna kan också vi komma vidare.

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Motståndet mot bygget blandas med ironi. Sanballat och Tobia öser spydigheter över judarna inför Samariens krigsfolk (v. 2–3).
 - a. Granska hållbarheten i det som sägs!
 - b. Vilka likheter och olikheter finns med den ironi, som vi kristna möter idag?
2. Folket ber igen (v. 4-5).
 - a. Samtala om det rättfärdiga i att be så!
 - b. Verserna kastar ljus över bönen befriande sida. Hur då?

3. I verserna 7–12 beskrivs den tilltagande krisen. Det ena hotet efter det andra dyker upp. Se efter hur olika faktorer samverkar och tillspetsar krisen!
4. Mot bakgrund av krisen tecknar verserna 13 och 14 en tydlig bild av Nehemja som ledare.
Vilka utmärkande drag kan vi finna i Nehemjas ledarskap?
5. Hur ska vi se på andligt ledarskap i församlingen?
Hur ser vi på oss själva som ledare eller blivande ledare?
På vad sätt kan Nehemja uppmuntra oss?

Arbetet reorganiseras

Nehemja 4:15-23

När återuppbyggnadsarbetet i Jerusalem var hotat från alla sidor, hade Nehemja samlat ihop stadens invånare och hållit ett brandtal till dem. Han hade riktat deras blickar från de omgivande fienderna till HERREN, den store och fruktansvärde (jmf 1:5), och uppmanat dem till kamp. Gud – inte Nehemja – hade avvärjt det omedelbara hotet (v. 15). Fienden hade insett, att de inte kunde ta Jerusalem genom överrumpling. Arbetet kunde återupptas men behövde reorganiseras. En ny fas av uppbyggnaden skulle inledas. I dagens avsnitt får vi nytt material för våra tankar om den kristna gemenskapen och hur den byggs upp. Hur ska vi t.ex. se på isolerade grupperingar och kontaktvägarna i den kristna gemenskapen?

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Styrkta av det förbättrade läget återvänder var och en till sin uppgift (v. 15).
Vilka åtgärder vidtar Nehemja i tur och ordning för det fortsatta arbetet (v. 16–23)?
2. Hur påverkas arbetet av att man får tänka på försvar samtidigt (v. 16–17)?
Vilka övervägningar gjorde, att man kunde tillåta sig att minska effektiviteten?
Hur kan vi balansera vårt arbete, så att vi kan ”bygga upp”

(vinna nya för Kristus) utan att lika mycket samtidigt ”bryts ner” (folk som försummas, så att de tappas bort)?

3. Vad skulle basunblåsaren fylla för funktion (v. 19–20)? På vilket sätt kan vår kristna gemenskaps slagkraft bli större, om sammanhållningen mellan de olika arbetslagen kan förbättras?
4. Nehemja likställer kämparnas behov av vapen med deras behov av vat-ten (ovärderligt i det torra Israel), se vers 23.
Sök sambandet mellan vår ”kamp” och vårt behov av vapnen: bibeln, bönen, brödsbrytelsen och brödragemenskapen!

inspirationspunkten för hans handlande?

TILLÄMPNING

Nehemjas hållning i ekonomiska frågor får bli en spegel för vår tillämpning. På vad sätt kan vi avstå från det som är ”vårt”? Hur kan vi *dela med oss*? Samtala om konkret givande *utifrån välsignelseaspekten* (vers 18)!

TRÄFF 6

Förnyad ekonomi

Nehemja 5

Bygget fortsatte oavbrutet. De yttre hoten var tillsvidare övervunna. Men nu började det jäsa inifrån. Man levde i ett land härjat av krig och med knappa förhållanden, och dessutom var skatterna hårda. Grogrund fanns för sociala orättvisor, och vissa försökte utnyttja situationen för egen vinning. Folket ställdes inför problemet, och Nehemja tvingades ta ställning. Tänka ekonomiskt kan vi göra på lite olika sätt. I våra funderingar kring hur ekonomin ska gå ihop kan detta kapitel tillföra en del sprängstoff.

SAMTAL

1. Enligt vers 1 f. reste sig folket upp mot sina judiska bröder, som de själva *efter förmåga* friköpt från hedningarna (v. 8). De friköpta hade blivit ekonomiskt oberoende och kanske också kommit upp sig en del.
Väg argumenten, som folket anför mot dem i v. 2–5!
2. Ledaren Nehemja blev vred, när han märkte de orättfärdiga motsättningarna i folket.
Hur hanterar han sin vrede (v. 6–7)?
3. Nehemjas ord (v. 8–11) till folket vägde tungt, vilket vi också förstår av folkets reaktioner (v. 8, 12).
Vilka är de starka punkterna i Nehemjas argumentering?
4. Nehemja visade sig föredömlig som ledare i ytterligare ekonomiska avseenden, se verserna 14–18! Vilken är den avgörande

Styrkt mod i slutfasen

Nehemja 6

Nehemja hade nu tillsammans med folket byggt upp muren kring Jerusalem. Det enda som återstod av den delen av arbetet var att sätta in dörrar i portarna. Motståndarna fick inför fullbordat faktum ändra taktik för att om möjligt förstöra det som byggts upp. Nehemja 6 ger exempel på några verkligt fula knep. Det gällde, att på olika sätt bryta ner byggarnas mod. Kanske det också är vår stora nöd, att vi blivit modlösa med tanke på vårt kristna uppbyggnadsarbete. Då är slaget förlorat på förhand.

Men Herren vill styrka vårt mod (v. 9). Vi kan också få nå våra uppbyggnadsmål liksom Nehemja nådde sitt.

Förklaringar: *Keferim i Onos dal* (v. 2), ca 50 km nordväst om Jerusalem, 15 km från Joppe. *Elul* (v. 15) sjätte månaden i det judiska kalenderåret, motsvarande augusti/september.

Samtal

1. Sanballat och Gesem föreslår, att de och Nehemja skulle samråda om den uppkomna situationen (v. 2).
 - a. Vad ger deras förslag ett visst tryck (v. 4 - 7)?
 - b. Bedöm innehållet i deras brev (v. 6-7)!
2. Nehemja ger också svar på tal (v. 3, 4 och 8).
Vilka egenskaper hos Nehemja visar sig tydligt i de svar han ger?

3. Sedan gick Nehemja hem till Semaja.
Vilka försåtliga drag kan vi upptäcka i den situation, som beskrivs i vers 10?
Hur kan Nehemja avslöja Semaja, se v. 11, 12 (jfr 4 Mos. 18:7)
4. Mot bakgrund av hoten, som nämns i v. 13 och 14 och efterdyningarna i v. 17-19 framstår innehållet i v. 15 och 16 som en höjdpunkt hittills i Nehemja bok. Vad ska vi säga om det slutförda arbetet?

TILLÄMPNING

1. Liknande egenskaper, som vi möter hos Nehemja i dagens kapitel, kan förhoppningsvis också tillskrivas oss. På vad sätt kan de öka vår frimodighet?
2. Som Guds folk på frammarsch får vi räkna med att ställas inför rykten, förtal och kanske t.o.m. fällor. Hur ska vi handla i praktiken, när vi möter sådana företeelser i dag, så att avsikterna kan avslöjas och sanningen komma fram?
3. Nehemja och hans folk får ett underbart erkännande från omgivningen: *detta arbete var vår Guds verk*. Kan vi uppmuntra varandra med liknande omdömen med anledning av det som sker ibland oss?

En festlig helgdag

Nehemja 7–8:12

Nu då byggnadsarbetet var färdigt, skulle nya arbetsuppgifter fördelas (Neh. 7:1f). Dörrvaktare, sångare och leviter anställdes. Två män skulle dela på tjänsten som befälhavare över Jerusalem.

Fortfarande var staden ganska tom på folk, för det fanns inte många bostäder där (v. 4). Folket behövde komma samman, och Gud ingav Nehemja i hjärtat att församla folket för att de skulle upptecknas i släktregister (v. 5).

Han hittade förteckningen över dem som först dragit upp från landsflykten 94 år tidigare. Urkunden innehöll uppgifter om ”församlingens” storlek (v. 66f), om husdjurens antal (v. 69) och om storleken på gåvorna till arbetet (v. 70–72).

Första dagen i sjunde månaden närmade sig (Nehemja 8:1 f). Den var judarnas nyårsdag. Då skulle en festdag till Herrens ära hållas med hela folket församlat. Vi får inblickar i deras förhållande till Guds Ord, i deras lovsång och deras glädje på Herrens dag. Vi har säkert en del att lära av dem.

SAMTAL

1. ”När sjunde månaden nalkades, och Israels barn var bosatta i sina städer, församlade sig folket, alla såsom en man...” (v. 1).
Jämför med Esra 3:1 och 3 Mos. 23:24. Varför samlades folket?
2. Verserna 5-6 innehåller flera upplysningar om judarnas sätt att uttrycka sin gudstjänst.

Finns det något värt att kommentera?

Leviterna hade också en viktig funktion i gudstjänsten (v. 7-8). Vilket var syftet med deras verksamhet?

3. I avsnittet v. 9-12 får vi en bild av hur ledarna Esra och Nehemja och leviterna ser på den speciella helgdagen.
 - a. Ta fram några drag i deras uppmaningar!
 - b. Vilken kunde orsaken vara till att folket grät?
4. Esra föreläste ur Mose lag på den öppna platsen framför Vatstenporten (v. 3). Platsnotisen kan ge tankar för vår meditation över dagens avsnitt. På vad sätt?

TILLÄMPNING

1. Hur står sig vår syn på vilodagen i jämförelse med judarnas syn på sin speciella helgdag? Lagg märke till deras sammankoppling av vila och glädje!
2. Vilka uppmuntringar kan vi ge varandra med tanke på söndagen?

En festlig helgdag

Nehemja 8:13–9:4

Första dagen i sjunde månaden hade folket firat en festdag till Herrens ära. Enligt mottot ”fröjd i Herren är er starkhet” (8:10) präglades den också av glädje.

Sjunde månaden (september/oktober) var en månad fylld av helgdagar och högtider. Vi får följa folket i deras skiftande gudstjänstutövning. De hemvändande judarna varierade uttrycken för sin gudstjänst alltefter karaktären på de olika helgdagarna.

Det andliga livet är mångskiftande och innehåller många kontraster. Gudstjänsten speglar pulsen i det livet. Också vårt liv och vår gudstjänst hör ihop, och vi kan få impulser från de gudstjänstfirande judarna. Vi behöver befrias till variation och upptäcka grunderna för vår gudstjänst.

ORDFÖRKLARINGAR

Lövhyddohögtiden firades till minne av Guds ledning och beskydd under ökenvandringen, då folket bodde i tält och lövhyddor. Den firades också som en tacksägelsefest för den inbärgade skörden.

Jesua, Nuns sons dagar (8:17). Jesua, oftare kallad Josua, död ca 1387 f. Kr. (enl. kronologin i Illustrerat Bibellektion).

Samtal

1. Avsnittet inleds med att huvudmännen för folket och de religiösa ledarna samlas hos Esra, den skriftlärd.

- a. Vad var själva grunden för förnyelsen av gudstjänsten och högtiderna (v. 13–15)?
 - b. Vad kan vi utläsa av omfattningen av ”väckelsen” (v. 16–17)?
2. Samtala om de glädjeämnen, som folket samlades kring under lövhyddohögtiden (v. 17b-18)!
 3. Faste, bot- och böndagen strax efter lövhyddohögtiden hade en annan karaktär. Vad ger stöd för tanken att gudstjänstens uttryck i v. 1 var mer än bara yttre åthävor (v. 2)?
 4. Böndagen innehöll flera olika avgränsade delar, se v. 3–5. Vad är att säga om ”utvecklingen” under dagen? Jämför Sakarja 8:19.

TILLÄMPNING

1. Vilket utrymme finns det för att uttrycka sorg i vår kristna gemenskap och i gudstjänsten?
2. Samtala om lovsångens plats ibland oss!
Delge varandra tackämnen och avsluta med en lovsångsstund!

Guds vägar och våra vägar

Nehemja 9:5–37

När det församlade folket har sin fastedag tar man mycket tid till att lyssna till Herrens Ord men också till att bekänna och be (v. 3). Man stannar upp och ställer sig i Guds ljus för att få sin situation genomlyst. I detta kapitel har vi leviternas bön återgiven. Denna revy över Israels historia formar sig samtidigt till en bekännelse och en lovsång. Man hade lärt sig, att livet inte bara var en följd av tillfälligheter utan att de var insatta i ett större sammanhang. Ha gärna papper och penna till hands och skriv ner de lärdomar vi kan dra av Israels barns erfarenheter för att ha tankarna klara när vi för över dem i vår situation. Låt oss stanna upp och belysas av Guds Ord.

SAMTAL

1. Vilka sidor hos Gud framhävs i den inledande lovprisningen? (v. 5–6) Varför sprängs här nästan gränsen för språkets möjligheter?
2. Gå igenom resten av kapitlet (v. 7–37) och se vilka viktiga epoker i Israels historia som nämns. Kan vi se något mönster, som karaktäriserar förhållandet mellan Gud och Hans folk under den tid som beskrivs?
3. Försök att finna några ord eller uttryck, som sammanfattar den attityd, som Gud visat mot Israel.
Hur reagerar Gud mot olydnad? Se t.ex. v. 17 och v. 27.

Hur reagerar folket på Guds bud och på Hans godhet? Se t.ex. v. 28.

4. Vilka metoder använder Gud för att föra folket tillbaka till sig (bl.a. v. 30)? Är det något som Han inte kunnat fördrå?
5. Vilken var folkets situation just under den tid, som beskrivs i Nehemja? Jämför v. 36–37 med läget i v. 24. Vad hade historien visat för väg tillbaka till de förhållanden, som Gud hade tänkt för sitt folk?

TILLÄMPNING

1. Om vi ser på vårt livs ”historia” – kan vi där urskilja några mönster i Guds handlande med oss? Vad har vi sett av Hans trofasthet?
2. Vilka av Guds fostringsmetoder har vi erfarenhet av? Vad har resultatet blivit?

TILL EFTERTANKE

Tänk att den Gud, som beskrivs i vers 5 och 6 och som hela historien igenom har bevisat sig så orubbligt trofast – Honom får jag kalla *min* Gud! – Är det något missförhållande, där jag står just nu i min relation till Gud, som skulle behöva klaras ut?

Ett givande tionde-kapitel

Nehemja 10

I kapitel 9 var vi med på den faste-, bön- och botdag, som Israels barn firade. Största delen av kapitlet bestod av den bön som levi-terna bad. Denna tog sin början i Gud själv och fortsatte som en tacksägelse till Honom som skapelsens och historiens Herre och Uppehållare. Några av de sidor hos Gud, som man fått syn på var Hans trofasthet och barmhärtighet. Man hade också fått upp ögonen för att inte allt stod rätt till i deras egen tid. Men de hade sett hur Gud gång på gång i historien hade förbarmat sig över sitt folk, när de hade vänt om. Därför skriker de nu till verket med sin förbundsförnyelse. ”Reformationen” blir ganska vardagsnära.

FÖRNYAT LÖFTE

1. ”På grund av allt detta...” (9:38)

Vad var det egentligen som hade utlöst hela denna ”reformation”?

Se Nehemja 8:1, 9:2!

2. Vilka grupperingar i folket deltog i förbundsförnyelsen (v. 1–29)? Vad var huvudinnehållet i det man lovade (v. 29) och vilka omedelbara följder nämns i v. 30–31?

(Vad de närmare innebar kommer vi tillbaka till i kap. 13.)

3. Att ge sig under Guds vilja som folket gjorde här får också konsekvenser i vardagslivet. Vad innebär det i praktiken för oss att säga ja till Guds vilja, att bekänna Jesus som *min Herre*?

Skulle det vara till hjälp att någon gång mer påtagligt få uttrycka detta beslut, för sig själv och kanske också för andra?

TIONDE

1. I reglerna för givande spelar ord som ”förstlingen” och det ”förstfödda” en avgörande roll (v. 35, 36, 37).

a. Vilka tankar ligger bakom budet att ge *det första* åt Herren? Jämför 2 Mos. 13:2.

b. Vilka praktiska konsekvenser kan det tänkandet få för vårt givande – och för möjligheterna att ge tionde i ekonomiskt kärva tider?

2. Vårt Nehemja-avsnitt ger exempel på en annan form av givande än tionde (v. 32). Vilken?

Ändamålen för gåvorna varierar också. Vilka ändamål kan vi läsa om i v. 32–33 och i v. 36–37?

3. Ett huvudord i avsnittet om tionde är ordet *förpliktelse* (v. 32). Väg det mot en huvudvers om givande i NT, 2 Kor. 9:7! Vilken skillnad kan vi utläsa?

4. Frågan om gåvorna nådde fram ställdes säkert av folket. Vad kunde möjligen myndigheterna ge för svar utifrån v. 38?

5. Avsnittet om givande sammanfattas i en slutsats: ”Vi skall aldrig försumma vår Guds hus”. Vad skulle de orden kunna innebära för oss?

Invigningshögtid i glädjens tecken

Nehemja 11 och 12

Vi har följt stadsmurens uppbyggande och hur de religiösa ordningarna återinfördes. Nu vidtar en fördelning av folket för att samhällslivet och tempeltjänsten ska kunna fungera. *Ordning* och *lovsång* verkar vara två viktiga saker för Guds folk, och många olika funktionärer nämns. I kap. 12 följer ytterligare en släktförteckning utöver dem vi tidigare mött. Slutet av kapitlet utgör själva kulmen för utvecklingen genom Nehemja-bok. Visionen har blivit verklighet och lovsången flödar. Men innan vi är med på invigningsfestligheterna kanske kapitel 11 kan bidra med några tankar.

SAMTAL

- 1a. En bakgrund till fördelningen av folket i kap. 11 kan vi få genom att läsa Neh. 7:4 och Hagg. 1:2-9 (Profeten Haggai tillhörde de första, som återvänt från Babel under Serrubabels ledning)
Kan dessa verser ge en förklaring till varför folket inte ville bo i Jerusalem (v. 1-2)? Hur fick man ordna fördelningen av judarna?
- b. När det är dags för oss (mig!) att eventuellt lämna den ort där jag bor – vilka övervägningar styr valet av den ort vi väljer? Hur skulle det vara att frivilligt söka sig en plats där jag vet att jag behövs, även om de yttre förhållandena inte är de allra bästa?

Känner jag en kristen, som skulle kunna göra mig sällskap till en ort, där det är få kristna?

- 2.a. Invigningen av muren måste ha varit en märklig syn att skåda. Läs igenom avsnittet 12:17-43 och försök med egna ord (med inlevelse) återberätta vad som tilldrar sig!*
- b. Vad betyder denna jubelfest för folket och för ledarna? Jämför Nehemja 1:3-4 och erinra er utvecklingen fram till detta tolfte kapitel.
- 3.a. Vi har sett hur Nehemja trots sitt hopplösa utgångsläge har fått se sin vansinniga idé (Neh. 2:7-8) bli en verklighet. En parallell i vår tid kan vara en församlings uppbyggnad. Vilka möjligheter har Gud att i dag vända en död och suckande stad eller församling till ett jublande gudsfolk? Kan budskapet i Nehemja vara med och tända eller uppliva de visioner vi har för den situation vi står i?
- b. ”Och glädjen från Jerusalem hördes vida omkring” (12:43b). Glada kristna är ett av de starkaste vittnesbörderna för vår omgivning. Vilka sätt uttrycker vår glädje i vardagen, i gudstjänster och tillsammans (nu?) i gudstjänster och bibelstudiegruppen?

* Geografiintresserade kan gärna jämföra med uppbyggnaden i kap. 3. Man började tågen någonstans i sydväst, sannolikt vid Dalporten (3:13). Esras grupp gick motsols (se 3:14, 15 och 26), medan Nehemjas kör gick medsols (se 3:11,8,6,3,1) i Jerusalems nordöstra hörn mitt för det återuppbyggda templet möttes processionerna.

Fortsatt reformation

Nehemja 13

Israels Gud, som är historiens Herre, hade påtagligt visat sig för sitt folk. Han hade gjort slut på fångenskapen i Babel och återupprättat Jerusalem. I stor glädje hade folket firat invigningen av muren. Gud hade verkligen berett dem stor glädje (12:43).

Det är mot den bakgrunden vi måste se det fortsatta reformationsarbetet i Neh. 13. Möjligheterna fanns, att folket skulle förlora Herrens välsignelse. De riskerade att kompromissa bort den i vardagslivet. Gud var värd den första platsen i deras liv, vare sig det gällde äktenskapet, sabbaten eller verksamheten vid Guds hus.

SAMTAL

1. Privatintressen hade stört verksamheten i templet (v. 4-5)
 - a. Vilket samband kan vi se med den aktuella ledarsituationen (v. 6)?
 - b. Vilka följder för gudstjänsten kan vi utläsa av v. 10-11a?
2. Nehemja såg skördearbete och handel (v. 15-18) som oförenlig med sabbatsbudets intention: att avskilja vilodagen åt Herren. Han hämtade fram en lärdom från historien för att inskräpa vikten av att helga sabbaten. Vilken?
3. Nehemja betraktade blandäktenskapet som en avgörande risk.
 - a. Vilken öppning för negativ påverkan på Guds folk kan vi skymta i vers 24?

- b. Vilket är det avgörande felet med blandäktenskapet enligt v. 27?
 - c. Varför väger det exempel på blandäktenskap, som Nehemja anför i vers 26 så tungt i sammanhanget?
4. Genom hela Nehemja bok – och framför allt i Neh. 13 – stöter vi på korta, spontana böner, som ledaren riktar till Herren (13:14, 22, 31).
 - a. Hur visar sig Nehemja i böneutropen?
 - b. Kan vi som kristna ”försvara” bönen: låt inte de fromma gärningarna bli utplånade, som jag gjort?
Jämför med 1 Kor. 3:11-15.

TILLÄMPNING

Ta fram tankar och motiveringar för gudsfolkets praktiska liv, som bränt till under dagens studium och tillämpa dem för vårt kristna liv. Hur berör de våra tankar på äktenskapet, söndagen och församlingen?